

מ"ת 42909/07/17 - מדינת ישראל נגד יפתח סלומינסקי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 42909-07-17 מדינת ישראל נ' סלומינסקי

בפני
המבקשת
נגד
המשיב
כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל
יפתח סלומינסקי

החלטה כללי

1. המשיב נעצר ביום 26.6.14 בגין חשד לביצוע עבירות מין בחמש מתלוננות, ושחרר ביום 28.6.17 בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מוחלט בפיקוח אשתו זיוה סלומינסקי, ברחוב השלושה 1 פתח תקווה, עד ליום 19.7.17.

ב. הרחקה מכל מקום בו שוהה המתלוננת, למרחק שלא יפתח מ-500 מ' למשך 30 יום.

ג. התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪.

ד. ערבות צד ג' על סך 4,000 ₪.

ה. הפקדה במזומן בסך 1,000 ₪.

ו. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בתיק למשך 30 יום.

2. ביום 19.7.17 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו חמישה אישומים בגין ביצוע עבירות מין.

3. על פי כתב האישום, המשיב עבד כמעסה וביצע טיפולי עיסוי בביתו, ובמסגרת עבודתו כמעסה, לצורך הרחבת מעגל לקוחותיו פנה לגופים שונים כדי להציע את שירותיו, ובהם קרנות השוטרים, "דור שוברים", חברות ביטוח וכן פנה לגופים נוספים ומשם הפנו אליו לקוחות, אשר רכשו שוברים.

האישום הראשון

באישום הראשון נטען כי כלתה של ב.ב., המתלוננת באישום הראשון, רכשה עבור המתלוננת שובר לעיסוי אצל המשיב כמתנה. ביום 25.6.17 בסמוך לשעה 20:00 הגיעה ב.ב. לבית המשיב. עם כניסת ב.ב. והמשיב לחדר העיסויים הורה לה המשיב להוריד את בגדיה ולהישאר רק עם תחתונים לגופה, ולשכב על מיטת הטיפולים כשהיא על הבטן. המשיב הסתובב וב.ב. עשתה כדבריו, ונשכבה על בטנה כשלגופה מגבת.

עם תחילת העיסוי הסיט המשיב את המגבת מעל גופה של ב.ב., והחל לגעת בישבנה ולמשש ולעסות אותו. בהמשך, הסיט המשיב את התחתונים שלבשה ב.ב. הצידה, כך שישבנה נחשף, או אז החדיר הנאשם את אצבעו לפי הטבעת של ב.ב.. ב.ב. אמרה למשיב באופן מידי כי היא אינה רוצה שיעשה לה כך וכי לא נעים לה, ואז הוציא המשיב את אצבעו מישבנה, התנצל והמשיך למשש ולעסות את ישבנה.

כעבור פרק זמן קצר החדיר המשיב פעם נוספת את אצבעותיו לפי הטבעת של ב.ב. ונגע בחוזקה באיבר מינה. ב.ב. בכתה, צעקה על המשיב לחדול ממעשיו, המשיב התנצל, הוציא את אצבעותיו, והמשיך למשש ולעסות את ישבנה.

כעבור מספר שניות החדיר המשיב בשלישית את אצבעותיו לפי הטבעת של ב.ב., וזו בכתה וצעקה "די תפסיק". המשיב התנצל והמשיך לעסות את גופה של ב.ב..

שעה שב.ב. בכתה, המשיב הבחין בכך ושאל אותה אם היא מעוניינת בנייר טואלט, אך היא לא השיבה לו.

במהלך מעשיו המתוארים הצמיד המשיב את איבר מינו למיטת הטיפולים והניע את גופו מצד לצד.

עם סיום העיסוי, התרוממה ב.ב. לאיטה ממיטת הטיפולים, והמשיב נישק אותה בצוואר ללא הסכמתה.

מספר ימים לאחר האירוע סבלה ב.ב. מדימומים מפי הטבעת, ופנתה לקבל טיפול רפואי.

בשל מעשים אלה הואשם המשיב בביצוע עבירות של מעשה סדום, עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובעבירה של מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

האישום השני

א.א., ילידת 1990, הגיעה למשיב לקבלת עיסוי דרך שירותי "מגדל רפואה משלימה". ביום 7.5.17, עם כניסתה של א.א. לבית, חיבק אותה המשיב, הובילה לחדר הטיפולים והורה לה להוריד את בגדיה. בתגובה אמרה לו א.א. שלהבנתה אין בכך צורך שכן מדובר בטיפול שיאצו, והמשיב השיב לה כי הוא מבצע גם עיסוי רקמות עמוק והמליץ לה לבצע טיפול זה בפעם הבאה שתגיע אליו. לפני עזיבתה של א.א. את ביתו, חיבק אותה המשיב בשנית ולאחר החיבוק אמר לה: "כל עוד אשתי לא בבית אני יכול לחבק אותך ככה".

ביום 14.5.17 או בסמוך לכך הגיעה א.א. למשיב לצורך טיפול מסוג עיסוי רקמות עמוק.

המשיב הורה לא.א. להוריד את בגדיה ולשכב כשרק תחתונים לגופה. א.א. עשתה כן, והתכסתה במגבת. המשיב החל לעסות את א.א. תוך שפעם אחר פעם עיסה את פלג הגוף התחתון שלה, חרף דבריה כי היא סובלת מכאב בשכמות.

במהלך העיסוי החמיא המשיב לא.א. כי היא חמודה, כי יש לה "מבנה גוף טוב, לא רזה ולא שמנה". המשיב האריך את משך הטיפול ואמר לא.א. כי הוא "מחבב אותה כל כך שנותן לה אקסטרה טיפול".

בהמשך, ביצע המשיב עיסוי בא.א. כשהיא יושבת, תוך שהיא עירומה בחלק גופה העליון ומכסה את חזה בידיה. עם סיום העיסוי, חיבק אותה המשיב פעם נוספת.

ביום 23.5.17 בשעה 18:30 או בסמוך לכך, הגיעה א.א. בשלישית למשיב, לצורך קבלת עיסוי. המשיב חיבק את א.א. עם הגעתה, הובילה לחדר הטיפולים, החל לעסותה ואמר לה שהיא מתוקה ושרירית וכי הוא אוהב את מבנה הגוף שלה, ובהמשך הוסיף כי אשתו "שמנה וכבדה". א.א. אשר חשה מבוכה, החלה לשוחח עם המשיב על בן זוגה. במהלך העיסוי ביקש המשיב מא.א. שתגיע בבטנו כדי שתראה איך הוא מתאמן. עוד דיבר איתה המשיב על מוזיקה רומנטית, וסיפר לה כי שהוא היה צעיר הוא נהג לבלות עם הרבה בנות.

ביום 28.5.17 בסמוך לשעה 18:30 הגיעה א.א. ברביעית למשיב, לצורך קבלת עיסוי. המשיב מסר לה כי "צרב" עבורה דיסק של שירי שנות השישים, השמיע ברקע מוזיקה רומנטית, ואמר: "את כל כך מתוקה אני כל כך מחבב אותך" וביקש כי "תחשוב עליו". בהמשך, הורידה א.א. בגדיה ונותרה עם תחתונים לצורך העיסוי. המשיב עיסה קלות את גבה ואז מישש ועיסה את ישבנה בלבד במשך כארבעים דקות. במהלך העיסוי נע המשיב קדימה ואחורה תוך שהוא משפשף את איבר מינו כנגד מיטת הטיפולים לשולחן. במהלך האמור לעיל, אמר המשיב למתלוננת שהיא מאוד נאה ומושכת, ושהוא היה פעם עם שתי בנות שליטפו אותו והם עשו אורגיה, חזר על המילה אורגיה פעם נוספת, וביקש שלא תספר לחבר שלה על השירים הרומנטיים שהוא השמיע לה.

א.א. אשר חשה פחד מהמשיב ומעשיו, סיפרה לו כי בעבר עברה פגיעה מינית וזאת במטרה שיחדל ממעשיו המיניים. בתגובה אמר לה המשיב: "אוי מתוקה שלי, נישק את גבה החשוף וליטף את ישבנה". המשיב המשיך ואמר לה שיחסינו עם אשתו אינם טובים, המשיך לנוע קדימה ואחורה תוך שהוא מתחכך במיטת הטיפולים ואמר לה ש"חבל שהיא לא בגילו". בהמשך, נגע המשיב ועיסה את מפשעתה של א.א. ואת חלקן העליון של רגליה. א.א. אמרה למשיב "זה מדגדג אותי לא נעים לי בוא אם אפשר שנתהפך". המשיב התעלם מדבריה של א.א. והמשיך למשש את המפשעה שלה בחוזקה, ובהמשך את ישבנה. א.א. שבה ואמרה למשיב "די די זה לא נעים". לאחר שהעיסוי התארך אמרה א.א. למשיב שאין צורך בעיסוי ארוך כי זה לא נעים לה והמשיב השיב לה שנעים לו בחברתה. לפני יציאתה מן החדר חיבק המשיב את א.א.

בשל מעשים אלה הואשם המשיב בביצוע עבירות של מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348 (ג) לחוק העונשין והטרדה מינית, עבירה לפי סעיף 5(א) ביחד עם סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998.

האישום השלישי

באפריל 2016 הזמינה ג.ג. שובר דרך ביטוח בריאות "ביבר" לצורך קבלת עיסוי מהמשיב.

לאחר כמה ימים הגיעה ג.ג. לביתו, המשיב הורה לה להתפשט ולהישאר רק עם תחתונים לגופה וביצע בה עיסוי. ג.ג. המשיכה להגיע אל המשיב לטיפול עיסוי רבים, בתדירות של פעם בשבוע עד מאי 2017 או בסמוך לכך.

בכל אחת מההזדמנויות בהן ג.ג. הגיעה לביתו של המשיב לצורך קבלת עיסוי, הוא חיבק ונישק אותה. במהלך אחד הטיפולים הראשונים, הסיט המשיב את תחתוניה של ג.ג., מישש ועיסה את ישבנה החשוף, ג.ג. ביקשה שיחדל, והוא חדל.

בראשית שנת 2017 או בסמוך לכך, במסגרת אחד הטיפולים, אמר המשיב לג.ג. שהוא אוהב אותה ושהוא רוצה קשר מיני איתה, שכן אינו מסתדר עם אשתו ואין לו קשר מיני איתה.

ג.ג. הבהירה למשיב כי אינה מעוניינת בקשר מיני איתו.

בחודש מרץ 2017 או בסמוך לכך נפרדה ג.ג. מבן זוגה, וסיפרה זאת למשיב. המשיב הציע לה להיות בת זוגו, ג.ג. סרבה, והמשיב הציע לשלם לה 2,000 ₪ בתמורה לכך שתקיים עימו יחסי מין. ג.ג. סרבה בתוקף.

במועד מאוחר יותר, באחד מטיפולי העיסוי, נישק המשיב את ג.ג. בגבה, אמר לה שהוא אוהב אותה, ולאחר שג.ג. העירה לו כי הדבר לא נעים לה, הפסיק מעשיו. המשיב שב ונישק את ג.ג. בגבה גם במהלך טיפולים נוספים, ולא הפסיק חרף בקשותיה שיחדל ממעשיו ואמירותיה שמעשים אלה אינם נעימים לה.

באחד מטיפולי העיסוי מישש המשיב את חזה של ג.ג. ללא הסכמתה.

בשל מעשים אלה הואשם המשיב בביצוע עבירות של מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, והטרדה מינית, עבירה לפי סעיף 5(א) יחד עם סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית.

האישום הרביעי

ביום 8.11.16 בשעה 18:00 או בסמוך לכך הגיעה ד.ד. ילידת 1957 לקבל עיסוי מידי המשיב בבית, זאת לאחר שסבלה מכאבים בצוואר ובגב התחתון.

עם תחילת העיסוי אמר המשיב לד.ד. כי הוא מתמקד מאד בשרירי הישבן, ושזהו שריר מאד חשוב. במהלך הטיפול,

מישש המשיב את ישבנה של ד.ד. בתנועות לשה. עם סיום הטיפול, עמדה ד.ד. לעזוב את הבית, והמשיב אמר לה שהוא נפרד מכל מטופליו בחיבוק, וחיבק אותה בחוזקה. שבועיים לאחר מכן, הגיעה ד.ד. בשנית לביתו של המשיב לצורך קבלת עיסוי. המשיב אמר לה שיש לה רגליים שרירות, ומישש שוב את ישבנה. ד.ד. אמרה למשיב שמעשיו אינם נעימים לה וכי היא אינה רוצה שימשיך לעסות את ישבנה, וביקשה ממנו להתרכז באזור הכתפיים והגב התחתון. המשיב עשה כן אך מדי פעם שב ומישש את ישבנה.

בשל מעשים אלה הואשם המשיב בביצוע עבירה של מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

האישום החמישי

ביום 21.7.16 בשעה 18:00 או בסמוך לכך הגיעה ה.ה. ילידת 1986 לקבל עיסוי מידי המשיב בבית, לאחר שהופנתה אליו דרך חברת הביטוח "BE WELL". עם כניסת ה.ה. והמשיב לחדר הטיפול, נעל המשיב את הדלת, הורה לה להתפשט, הסתובב ואז כיסה את ה.ה. עם מגבת בחלק גופה התחתון. המשיב עיסה את גבה של ה.ה. כשתוך כדי כך הצמיד את איבר מינו לידה. ה.ה. זזה באי נוחות. בהמשך, הוריד המשיב את המגבת שעל גופה של ה.ה. והפשיל את תחתוניה כך שחלק מישבנה נחשף, מישש ועיסה את ישבנה. ה.ה. אמרה למשיב שמעשיו אינם נעימים לה וביקשה ממנו להפסיק את מעשיו, ובתגובה אמר לה המשיב כי הדבר חשוב לשרירי הישבן. ה.ה. אמרה לו שגם אם מדובר בפעולה חשובה, הרי שהיא אינה נעימה לה וביקשה שיפסיק ויחזור לעיסוי הגב. בתגובה החל המשיב לעסות את גבה ולומר לה שיש מטופלות שאוהבות את זה חזק "כמו סאדו מאדו". ה.ה. אשר חשה אי נוחות העמידה פנים כמתקשרת לבעלה, ואז אמרה למשיב כי בעלה תכף מגיע. לאחר מכן, אמרה ה.ה. למשיב כי היא חייבת להפסיק את הטיפול שכן בן זוגה מחכה לה, ואז המשיב החל שוב למשש ולעסות את ישבנה, חרף התנגדותה. ה.ה. שבה ואמרה למשיב כי היא אינה מעוניינת וכי הדבר לא נעים לה, והמשיב שב ואמר לה כי חשוב לעסות את שריר הישבן. לפני צאתה מביתו אמר המשיב לה.ה. כי "יביא לה חיבוק ונשיקה", חיבק אותה ונישק אותה בלחי, בניגוד לרצונה.

בשל מעשים אלה הואשם המשיב בעבירות של מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק.

4. לצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו, ולחילופין להארכת התנאים המגבילים ולהוספת תנאים מגבילים הכוללים איסור עיסוק, צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון כמו גם החמרת התנאים הכספיים.

5. בדיון לפני כבוד השופטת בכור מיום 19.7.17 הסכים ב"כ המשיב להוספת התנאים המגבילים בעניין הגבלת עיסוק, צו איסור יציאה מן הארץ והפקדת דרכון, אולם ביקש שלא להתערב בגובה הערבויות שנקבעו. כן עתר ב"כ המשיב להוסיף כמפקחת את בתו של המשיב. בית המשפט (כבוד השופטת בכור) קבע כי בנוסף לתנאים המגבילים שפורטו לעיל תיחתם ערבות צד ג' ע"ס 4,000 ₪ של בתו של המשיב, נאסר על המשיב לעסוק בעיסוקו כמעסה או

מבצע טיפולי עיסוי, הוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגדו והוא נדרש להפקיד את דרכו, וכן נדרש להפקיד סך נוסף של ₪ 5,000 במזומן.

6. בדיון לפני כבוד השופטת מרשק-מרום נוספה כמפקחת בת נוספת של המשיב, באותם תנאים, וכן אושרו שעות התאוררות מדי יום בין השעות 19:00 ל-21:00, בליווי מפקח מאושר.

7. ביום 30.8.17 טען ב"כ המשיב לקיומו של כרסום משמעותי בראיות לכאורה, בשים לב לקיומן של סתירות מהותית לטענתו בגרסתה של א.א., המתלוננת באישום הראשון, ולקיומו של זיהום חמור ביחס לגרסאותיהן של כלל המתלוננות באישומים הנוספים.

לדידו קיימת בחומר הראיות חולשה מהותית שיש בה כדי להביא להקלה משמעותית בתנאי מעצר הבית של המשיב, עד כדי ביטול התנאים המגבילים כליל ו/או לחלופין הותרת מעצר בית לילי בלבד.

בשים לב לכך נשמעו לפני טיעונים לעניין הראיות לכאורה.

טענות ב"כ הצדדים

8. ב"כ המבקשת טענה כי ב.ב., המתלוננת באישום הראשון, הגישה את התלונה ביום 27.6.17, יומיים לאחר האירוע הנטען. בעקבות התלונה אותרה רשימת המטופלים של המשיב ויומן הטיפולים. גורמי החקירה פנו לכ-30 מטופלות של המשיב על מנת לברר אודות הטיפול, ותיעדו במזכר את תשובות המטופלות. בעקבות האמור הוגשו כנגד המשיב 4 תלונות נוספות.

נטען, כי אין היכרות מוקדמת בין המתלוננות, והקשר היחיד ביניהן הוא דפוס פעולה דומה של המשיב. חובתה של המשטרה היא לאתר מתלוננות נוספות, הסנגור יוכל לחקור במסגרת התיק העיקרי את החוקרות ששוחחו עם המטופלות, והעובדה שמטופלות רבות ציינו שלא היה דבר חריג בטיפול שומטת את הקרקע תחת טענת זיהום החקירה.

האישום הראשון מבוסס על תלונתה של ב.ב., בת 66 וסבתא ל-14 נכדים. הודעותיה במשטרה מפורטות, ואשר לסתירות הנטענות בגרסתה, הרי שמדובר בשלב הראיות הלכאוריות, כך ששאלת מהימנות המתלוננת והסתירות בגרסתה תבחן במסגרת התיק העיקרי, וממילא אין המדובר בסתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין.

מעבר לכך, גרסתה נתמכת בהודעות בנה וכלתה, להם דיווחה המתלוננת אודות המעשים מיד עם צאתה מהטיפול, ואלה מסרו הודעות אודות התרשמותם ממצבה הנפשי הקשה בעקבות מעשיו של המשיב (הודעות משה גירגין מיום

28.6.17 ומיום 5.7.17, והודעות אורלי גירגין מיום 28.6.17 ומיום 5.7.17).

ב.ב. אף פנתה לקבלת טיפול רפואי ומסמכים רפואיים מצויים בתיק החקירה.

בנוסף לאלה קיימת שיחה מוקלטת בין ב.ב. למשיב, במסגרתה עימתה ב.ב. את המשיב עם מעשיו, והלה לא שלל את המעשים אלא התנצל על תחושותיה והבטיח כי לא יחזור על מעשיו.

המשיב בחקירתו מיום 27.6.17 אישר כי ביצע במתלוננת עיסוי עכז, אם כי לטענתו עשה כן לשם טיפול בכאבי גב תחתון, המתלוננת אמרה לו שלא נוח לה ולדבריו הוא התנצל והפסיק מיד. כן מסר, שבנה של המתלוננת התקשר אליו למחרת וטען שהעיסוי היה מיני ועל כן המשיב החזיר לו את השובר.

האישום השני מבוסס על תלונתה של א.א., בת 26, ועל עימות שנערך בינה לבין המשיב, במסגרתו אישר המשיב כי נישק את א.א. בגב, לטענתו על החולצה, הודה כי חיבב אותה יתר על המידה ואישר שעשה טעות כשאמר למתלוננת שהיא מוצאת חן בעיניו. כן אישר המשיב שנמשך למטופלות שלו, ואישר שנישק את המתלוננת א.א. כאשר באה והלכה.

כן מצויות בחומר החקירה הודעותיהם של בן זוגה של המתלוננת א.א. ושל אמה, אודות מצבה הנפשי בסמוך לאירוע. מהודעת בן הזוג אריאל דוידוב עולה כי כחודש לפני כן התקשרה אליו המתלוננת כשהיא בוכה ולחוצה ומסרה לו שהמעסה שלה הטריד אותה מינית ונגע במפשעתה, וכי זו הפעם האחרונה שהיא הולכת אליו.

האישום השלישי מבוסס על הודעת המתלוננת ג.ג. והודאת המשיב כי נמשך אליה מינית, כי רצה לקיים איתה יחסי מין וכי נישק אותה בגב, ליטף את שדיה ונגע בישבנה.

האישומים הרביעי והחמישי מבוססים על הודעות המתלוננות.

בשים לב לכך שמדובר בביצוע עבירות מין לאורך תקופה במספר מתלוננות שונות, נטען כי קמה מן המשיב מסוכנות ועל כן אין מקום להקלה נוספת בתנאי מעצרו.

9. ב"כ המשיב טען כי המתלוננות באישומים השני עד החמישי פקדו את ביתו של המשיב מספר פעמים לצורך קבלת עיסוי, ולא הגישו את התלונה מיוזמתן אלא לאחר פניה מצד גורמי החקירה, פנייה שאינה מתועדת במזכר או בהקלטה, באופן שאין לדעת מה נמסר להן על ידי גורמי החקירה והאם בוצע זיהום חקירה. מהודעתה של ד.ד. עולה כי נמסר לה עובר לקבלת גרסתה שהמשיב מואשם בהטרדות מיניות.

עוד טען ב"כ המשיב כי חיבוק למטופלים ועיסוי העכוז אינם מעשים מיניים העולים כדי עבירה. עיסוי עכז הוא טיפול מוכר, שהמשיב ביצע גם למטופליו הגברים (אותם נמנעה המבקשת מלבדוק), וכי גם אותם נהג המשיב לחבק/לנשק

בתחילת או בסיום העיסוי, כחלק מחיזוק הקשר בין המעסה למטופל. התנצלותו של המשיב נבעה מחשש לפגיעה בפרנסתו והתייחסה לכך שהטיפול לא היה לשביעות רצונה של ב.ב.

ביחס למתלוננת ב.ב. נטען כי קיימות סתירות בהודעותיה:

א. בחקירתה הראשונית מסרה שלא היה אף אחד בבית מלבדה בזמן העיסוי, בעוד שבחקירתה השנייה מסרה שבסלון הבית נכחה אישה.

ב. בעוד שבחקירתה הראשונית מסרה שבעת ביצוע המעשים צעקה לו לא אחת "די די" ובכתה, אשתו של המשיב טענה בחקירתה כי לא שמעה את האמור.

ג. המתלוננת מסרה במספר הזדמנויות שהמשיב החדיר לה אצבעות לאיבר מינה ולפי הטבעת ב-3 הזדמנויות, אולם בהמשך מסרה שאינה יודעת להיכן בדיוק החדיר את האצבעות וכי היו 2 אירועים בלבד. לבסוף בחרה המבקשת לייחס למשיב עבירה של מעשה סדום בשל החדרת אצבעות לפי הטבעת בלבד ובכך יש ללמד על חוסר אמון בגרסת המתלוננת.

ד. רק בחקירתה השלישית מיום 5.7.17 מסרה המתלוננת שנגרם לה דימום בפי הטבעת בגינו טופלה, האישור הרפואי הוצא על ידי המתלוננת ביום 29.6.17, לאחר שמסרה הודעה במשטרה ולא קודם לכן. מכל מקום אין במסמך האמור משום ממצא רפואי, ואין בחומר החקירה תיעוד של רופא משפטי.

ה. תמוה כי בנה של המתלוננת שלח את אשתו אל המשיב, המואשם על ידם בתקיפה מינית, כדי לקבל מידיו בחזרה את השובר עבור העיסוי.

ביחס למתלוננת א.א. נטען כי המתלוננת הגיעה לבית המשיב לצורך קבלת עיסוי ב-4 הזדמנויות, וכי בזכות הטיפול נפתרה בעיית הגב ממנה סבלה. רק בעיסוי האחרון חשה המתלוננת אי נעימות, בשל עיסוי שהמשיב ביצע קרוב למפשעתה. מדובר בטיפול שיאצו רגיל, ורק מפני שהמתלוננת שיתפה את המשיב שחוותה אונס בעברה הוא חייב אותה ונתן לה נשיקה, מתוך תמימות ורצון להביע אמפטיה. מכל מקום אין באלה דבר חריג. אשר לעדי ה"רס גסטה" נטען, כי המתלוננת לא מסרה להם כל פרט בנוגע למעשיו של המשיב ועל כן אין משקל לעדותם.

ביחס למתלוננת ג.ג. נטען כי מדובר במטופלת קבועה של המשיב במשך למעלה משנה.

לטענת המשיב במהלך הזמן הפכו השניים לידידים והוא יזם את הפסקת הטיפול עקב עודף אכפתיות כלפיה ומחשש לפגיעה בחיי משפחתו. הטיפול שניתן לג.ג. היה טיפול שיאצו בלבוש מלא, למעט הטיפול הראשון שהיה טיפול של עיסוי. המתלוננת לא הרגישה מוטרדת על ידי המשיב במהלך הטיפולים ואשר לעיסוי חזה היא סברה

שמדובר בחלק מהטיפול, וברגע שאמרה למשיב שהטיפול אינו נעים לה הוא הפסיק מיד.

במהלך חלק מהטיפולים אשתו של המשיב נכחה בבית וסביר שהיתה מבחינה במעשים לא תקינים.

ביחס למתלוננת ד.ד. נטען כי המתלוננת כלל לא חשה מוטרת אלא שלאחר שיחה עם החוקרת מסרה שהדברים נראים בעיניה אחרת.

ביחס למתלוננת ה.ה. נטען כי העיסוי הופסק לאחר רבע שעה, המשיב לא נעל את דלת החדר, המתלוננת עצמה לא פנתה למשטרה ביוזמתה כי לא ידעה אם מדובר בתחושה אישית שלה או שאכן עברה הטרדה.

בשים לב לאמור, ולהסכמת המשיב לאיסור עיסוק, נטען כי אין הצדקה לקביעת תנאים מגבילים בעניינו.

דין

10. כפי שנפסק לא אחת, בשלב הדיון בבקשה למעצרו של נאשם עד תום ההליכים נדרש בית המשפט לפוטנציאל הראייתי של ראיות התביעה אשר טרם עברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, וזאת מבלי להיכנס לניתוח הראיות לכאורה לפרטיות ומבלי שתיקבענה באותו שלב קביעות מהימנות או תוכרענה מחלוקות עובדתיות - מלאכה השמורה למותב הדן בהליך העיקרי. עם זאת, על בית המשפט "להשתכנע כי קיימות ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו ואם מצא בית המשפט כי על פני הדברים הראיות לכאורה לוקות בסתירות מהותיות המחלישות את סיכויי ההרשעה, עליו ליתן לכך את המשקל הראוי בהחלטת המעצר" (בש"פ 1510/15 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.3.2015); בש"פ 3383/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.5.2010); בש"פ 635/13 מגדיש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.2.2013)).

להלן אסקור את הראיות לכל אחד מהאישומים בכתב האישום.

האישום הראשון

11. מעיון בתלונתה של המתלוננת ב.ב. עולה כי כבר בגרסתה הראשונה מסרה שהרגישה החדרה של אצבע או שתיים לפי הטבעת שלה וכי היא אינה בטוחה האם המשיב הכניס את אצבעותיו לאיבר מינה. היא אכן תיארה כי עשה כן בשלוש הזדמנויות כאשר בהמשך תיארה שתי הזדמנויות אולם מדובר באירוע דומה ואין המדובר בסתירה היורדת לשורשו של עניין. המתלוננת הסבירה כי היא אלמנה המתגוררת לבדה, כי אין לה מניע להעליל על המשיב וכי המניע היחיד לתלונתה הוא הרצון למנוע הישנות פגיעה בנשים אחרות.

מעיון בהודעותיהם של בנה וכלתה של ב.ב. עולה כי לדבריהם מיד עם צאתה מהטיפול נראתה ב.ב. חיוורת וקפואה, אמרה להם שהמטפל פגע בה, ולאחר שהבן יצא מהרכב מסרה המתלוננת לכלתה שהמשיב הכניס לה אצבעות לאיבר

המין או לישבן. הבן התקשר למשיב ואמר לו שהטיפול היה מיני ושהם רוצים את השובר בחזרה, המשיב התקשר לכלה ואמר לה שאינו רוצה קשר עם הבן, ועל כן הכלה היא זו שהלכה ולקחה את השובר.

מעיון בחקירתו הראשונה של המשיב מיום 27.6.17 בשעה 20:27 עולה כי לטענת המשיב הוא ביצע במתלוננת ב.ב. טיפול משולב שכלל עיסוי רפואי שיאצו ועיסוי ספורטאים, העיסוי בוצע גם בעכוז, וכי עיסוי מסוג זה מבוצע ללא בגדים. לאחר זמן קצר המתלוננת מסרה לו שלא נעים לה והוא הפסיק מיד התנצל והמשיך לטפל במתלוננת עוד חצי שעה לפחות בידיים וברגליים, ונתן לה עיסוי פנים כבונס, ותמה אם היה לה רע מדוע לא עזבה את המקום.

בחקירתו השנייה של המשיב מיום 2.7.17 בשעה 9:40 מסר המשיב כי עיסוי שיאצו מבוצע עם בגדים, וכי במסגרת שיחת הטלפון עם המתלוננת ב.ב. התנצל על מנת לסיים את השיחה ושתניח לו, ולא מכיוון שחש אשמה.

אשתו של המשיב אישרה כי הטיפולים נערכים בחדר נפרד בבית, כי כשהמתלוננת ב.ב. וכלתה הגיעו לבית היא לא ראתה אותן כיוון שישבה בסלון שם יש מדרגות ומעקה שמפריד בין המפלסים. כן מסרה שכלתה של המתלוננת עזבה את הבית וחזרה לאחר מכן, או אז ישבו ושוחחו במטבח בין היתר על טיפול בכדורי קריסטלים, וכי לבקשת הכלה הן נכנסו אחרי הטיפול פעם נוספת לחדר הטיפולים על מנת לראות את כדורי הקריסטלים.

אכן מעיון במסמך הרפואי אין בו אינדיקציה לקיומו של ממצא רפואי אלא תיעוד לתלונתה של המתלוננת, מיום 29.6.17. המתלוננת ב.ב. הבהירה בחקירתה כי הדימום לא החל מיד לאחר האירוע אלא ביום 29.6.17 ועל כן פנתה למיון, וכי לא ידוע לה אם יש קשר למקרה אם לאו, ואין בחומר החקירה חוות דעת רפואית בעניין זה.

האישום השני

12. המתלוננת א.א. מסרה תלונה מפורטת, אימה של א.א. אישרה כי זו דיווחה לה בסמוך לאירוע בעודה נסערת ובוכה שהמטפל שלה עבר את הגבול, נגע לה בגוף ודיבר באופן בוטה על כך שהוא אוהב את הגוף שלה. גם בן זוגה מסר כי לפני כחודש מסרה לו המתלוננת שהמטפל שלה הטריד אותה מינית ונגע לה במפשעה.

המשיב אישר כי נמשך מעט למתלוננת א.א., החמיא לה על כך שהיא נראית טוב, אמר לה שאשתו כבדה, שלל שסיפר לה שהשתתף באורגיה אולם בהמשך אישר שסיפר לה כי בהיותו בן 20 היה במיטה עם חברה של חבר אבל הם לא עשו אורגיה. שלל מגע באבר המין וטען שהיא לא העירה לו על כך.

בחקירתו מיום 17.7.17 הבהיר המשיב כי גם כשהוא עושה עיסוי עכוז, הוא מתמקד בחלקו העליון של העכוז, ואינו מבצע עיסוי עכוז מלא. לדבריו כשהוא נפרד ממטופלת ותיקה שלו הוא שואל אם אפשר לתת לה חיבוק ונותן חיבוק ונשיקה על הלחי. כשעומת עם כך שחיבק את א.א. מסר שכבר בטיפול הראשון שאל אותה האם ניתן לתת לה חיבוק והיא אמרה שכן. המשיב מסר שאינו זוכר מקרים בהם החמיא למטופלות על גופן, אולם

בהמשך מסר כי נתן מחמאות לבחורות שנראו לו יפות.

האישום השלישי

המתלוננת ג.ג. מסרה תלונה מפורטת, וזו נתמכת חלקית בגרסתו של המשיב, אשר מסר כי נישק אותה בגב "אולי זה לא היה מקובל", "לטיפתי לה בשדיים קצת" (הטעות במקור - מ.ב.) ואישר שרצה לקיים עימה יחסי מין אולם כשנשאל האם הציע לה 2,000 ₪ עבור כך שמר על זכות השתיקה.

האישום הרביעי

13. המתלוננת ד.ד. מסרה תלונה מפורטת.

ביחס למתלוננת ד.ד. מסר המשיב כי עשה לה עיסוי בעכוז במפגש הראשון ולאחר שהיא אמרה שלא נעים לה הוא הפסיק, וכי בטיפול השני הוא גם הפסיק טיפול עכוז כי היא לא היתה מעוניינת.

האישום החמישי

14. מעיון בתלונתה של ה.ה. עולה כי המשיב עיסה את ישבנה במספר הזדמנויות מבלי לבקש את רשותה ואף לאחר שהעירה לו כי אינה מעוניינת בכך, ועל כן היא קמה ויצאה מהמקום, ואף דיווחה לבעלה מידית על האירוע.

בעלה של ה.ה. אישר כי המתלוננת התקשרה אליו במהלך הטיפול בהתאם לתיאור שמסרה המתלוננת, ולאחר הטיפול מסרה לו בעודה נסערת כי המטפל נעל את החדר ובמהלך הטיפול שלח ידיים למקומות שהוא לא אמור לשלוח.

הכרעה

15. האישום הראשון מבוסס על תלונתה של ב.ב.. מדובר בתלונה שנמסרה מידית על ידי המתלוננת לבנה ולכלתה עם צאתה מחדר הטיפולים, והשניים העידו אודות מצבה הנפשי בעת הדיווח הראשוני על המעשים. למתלוננת לא היה, לכאורה, מניע להלין על המשיב. טענותיו של המשיב אודות חיוניותו של טיפול מסוג עיסוי עכוז, אף אם יתמכו במסגרת ההליך העיקרי בחוות דעת מקצועית בנושא, אינן מספקות מענה ראוי לתלונתה של ב.ב. אודות החדרת אצבעות לפי הטבעת. אכן, המתלוננת מסרה בתחילה כי סברה שהמשיב החדיר אצבעות בו זמנית לפי הטבעת ולאבר מינה ובהמשך מסרה כי יכולה לומר בוודאות שהוחדרו לפי הטבעת, אלא ששינוי זה ניתן לראותו גם כניסיון מצד המתלוננת לדייק ולא להפליל את המשיב הפללת שווא. עניין זה הוא עניין שלמותב היושב בדיון להכריע בו.

כמו כן, לא מצאתי קיומן של סתירות מהותיות הפוגעות או מחלישות את עצמת הראיות כפי שנטען על ידי ב"כ המשיב. טענתה של המתלוננת ב.ב. כי לא ידעה שאשת המשיב היתה בבית בזמן האירוע עולה בקנה אחד עם גרסתה של אשת המשיב עצמה, לפיה ישבה בסלון ושמעה אך לא ראתה את המתלוננת עובר לטיפול, וכי היא פגשה בה רק לאחר

הטיפול; טענת אשת המשיב כי לא שמעה את קריאותיה של המתלוננת אינה מלמדת בהכרח על כך שהן לא נאמרו; העובדה שהשובר נלקח בחזרה על ידי בנה של המתלוננת וכלתה (ככל הנראה ללא ידיעת המתלוננת) אינם מלמדים אודות קיום האירוע.

בשלב של ראיות לכאורה די באלה כדי להצביע על פוטנציאל ראיתי להרשעה. על כן, אני נדרשת לחיזוקים נוספים אליהם הפנתה התביעה, דוגמת מסמך רפואי והקלטת המשיב, או לטענות ב"כ המשיב בהקשר זה.

16. יצוין כי אירוע זה הוא החמור מבין האירועים המפורטים בכתב האישום, ומצביע על מסוכנותו של המשיב. האישומים הנוספים המיוחסים למשיב מצטרפים לאישום זה ומצביעים על התנהלות בעייתית של המשיב, ועל מידה גבוהה יותר של מסוכנות.

המשיב אישר בחקירותיו כי נמשך למטופלות שלו, כי החמיא להן על גופן (תוך שהלין לפני חלקן על מבנה גופה של אשתו), נישק אחדות מהן בגב, חיבק ונישק אותן עם סוף הטיפול (תוך שהתייחס לכך שיכול לעשות כן כשאשתו אינה בבית, ללמד על מודעותו לכך שאין המדובר בהתנהלות מקצועית מקובלת), ועם המתלוננת א.א. אף אישר כי דיבר על אורגיה (בה לטענתו לא השתתף). אין המדובר בהתנהלות מקצועית המצופה ממי שעוסק בתחום זה, אלא בגלישה לכיוון יחסים אינטימיים, אותם אגב אף הציע לכאורה למתלוננת ג.ג. (המשיב שמר בחקירתו בהקשר זה על זכות השתיקה), ביחס אליה אף אישר המשיב כי ליטף את שדיה (ולא ציין כי דובר בחלק מסוג של טיפול כלשהו). במכלול ראיתי זה טמון הפוטנציאל הראיתי הדרוש בשלב הראיות לכאורה כדי להצביע על כך שהמעשים בוצעו על ידי המשיב לשם גירוי מיני, ולא דווקא כחלק מטיפול נורמטיבי.

17. ב"כ המשיב טען כי המשטרה ביצעה זיהום של החקירה בפנייתה לציבור במטרה לאתר נפגעים נוספים, בכך שהוצגה בפניה העובדה שהמשיב נחשד בביצוע עבירות מין. במקרים רבים פונה המשטרה לעזרת התקשורת והציבור על מנת לאתר נפגעים נוספים, ואם יש טענה להשפעה על הגשת התלונה הרי שיש לבחון הטענה באופן נקודתי וקונקרטי ולא ניתן לקבל את הטענה הכללית אודות זיהום כאקסיומה. בחומר החקירה מצויים מזכריה של השוטרת דנ ג דנציק אשר שוחחה עם כ-30 מטופלות של המתלונן, ורק 4 מהן הלינו על מעשים מיניים מצד המשיב. בכך יש להצביע לכאורה על כך שלא הופעל לחץ מצד גורמי החקירה להתלונן על המשיב. אשר למידת ההשפעה הקונקרטית של המידע האמור על המתלוננת ד.ד., הדבר ייבדק במסגרת התיק העיקרי. מכל מקום, המשיב בחקירתו אישר כי ביצע במתלוננת ד.ד. "עיסוי עכוז" בטיפול הראשון, ממנו חדל לאחר שזו העירה לו כי הדבר אינו נעים לה, ועל אף האמור חזר וביצע בה עיסוי דומה במפגשם השני, וכאשר נשאל מדוע עשה כן לא השיב עניינית.

18. לא התרשמתי מקיומה של "חולשה ראיתית", שיש בה להוות שינוי במאזן הכוחות בין עצמת הראיות לעילת המעצר. המשיב משוחרר בתנאים מגבילים הנדרשים לשם שמירה על שלום הציבור, וזאת אף בשים לב לכך שטרם החלה שמיעת הראיות בעניינו, ואין מקום להקלה בתנאיו בשלב זה.

19. לאור האמור, אני מורה על הארכת התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, תוך שמירת זכותו של המשיב לעתור, ככל שימצא לנכון, לשינוי התנאים.

ניתנה היום, כ"א אלול תשע"ז, 12 ספטמבר 2017, במעמד
משיב וב"כ ובהעדר ב"כ המאשימה .